

гары, отъ които е съставилъ първо-то Българско духовенство.

Продължение отъ Борисово-то Царуванje.

Слѣдъ покръщаніе-то на Българы-ты по едно врѣмѧ ся породихъ прѣпирни измежду двѣ-тѣ Чъркви Восточнѣ и Западнѣ, подбудены отъ интересъ връхъ Българы - ты. Цареградскій Патрикъ искаше да подчини Българы-ты подъ духовнѣ-тѣ си власть по причинѣ, че ужъ Гърци-ти гы были покръстили и че той имъ былъ проводилъ за пръвъ пътъ священици, които ако и да были Българе, нѣ были Гърцки подданници. Отъ другѫ странѣ и Римъ-Папа пакъ съ други доказателства ся мѫчаше да прѣвземе Българы-ты, та да си распространи власть-тѣ и умножи славѣ-тѣ. И тъй и единий и другий глядаше да ся ползува нѣщо си отъ новопокръстены-ты.

Между това Михаилъ-Борисъ, понеже желаяше да установи Българскѣ народнѣ Йерархии, иска отъ Патрика да му ражкоположи единъ Архиепископъ надъ Българско-то духовенство; нѣ Гъркътъ му отказа исканіе-то. Тогази Царь-тъ проводи пѣкъ до Папѣ Николая посланикъ съ дарове за да иска да му направи единъ Архиепископъ, който да бѣде Българинъ 866 г. Папа-та вмѣсто Архиепископъ проводи му двама священици *Павла* и *Формоза* за да залъжатъ Българы-ты и да гы подчинятъ подъ власть на Господаря си. А Борисъ безъ да даде нѣкое вниманіе на проводены-ты Папски хора, въ 867 г. провожда въ Цариградъ Болярина